

Syften (Maqasid) med Surah 20 Ta-ha

Sura Taha är den tjugonde suran i den osmanska mushafens ordning. Den är enhälligt klassad som mekansk, och dess verser är **135**. Den uppenbarades efter suran Maryam, och eftersom Maryam uppenbarades mellan utvandringen till Abessinien och Isra- och Mi'raj-händelsen, innebär det att Taha uppenbarades under samma period – alltså efter det sjunde året av profetens kallelse och före det elfte året.

Tesmiyatuhu – Namngivning

Namnet på denna sura är **"Taha"**. Det har sagts många olika saker om betydelsen av detta namn, vilket finns att läsa i tafsirverken. Den kallas också **"Moses sura"**, eftersom den innehåller en omfattande redogörelse för profeten **Musa** och hans folk.

Fada'il as-Sura – Surans dygder

Det finns flera hadither och athar om surans förtjänster, bland annat:

- Abu Umamah (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten (s.a.w.) sade:
"Guds största namn – som när man åkallar med det besvaras – finns i tre suror: al-Baqarah, Al 'Imran och Taha."

Al-Qasim sade: "Jag letade efter det och fann det i Hans ord:
{Och ansiktena ödmjukas inför den Levande, den Självbestående} (20:111)."

- Abu Ya'la återger från Ma'qil ibn Yasar (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten (s.a.w.) sade:
"Handla efter Koranen: tillåt det den tillåter, förbjud det den förbjuder, följ den och förneka inte något i den. Det som är oklart för er, återför det till Gud och de lärda efter mig..."
 (lång hadith där Profeten nämner att han fått surorna al-Baqarah, Taha, Tawa-sin, Hawamim m.fl.)
- Abdullah ibn Salam (må Allah vara nöjd med honom) sade att Profeten (s.a.w.) när han fick gäster brukade befalla sin familj att be, och sedan recitera:
{Och beordra din familj att be och var uthållig i det} (20:132).
- En av surans största dygder är att **dess inledning var orsaken till Omar ibn al-Khattabs islam**, vilket blev en enorm seger för muslimerna.

Maqasid as-Sura – Surans syften

1. Tröst och mildhet mot Profeten (s.a.w.)

Suran inleds med att Gud mildrar för Profeten (s.a.w.) och säger att Han **inte uppenbarat Koranen för att göra honom olycklig**, utan:

{Vi har inte uppenbarat Koranen för att du ska bli olycklig, utan som en påminnelse för den som fruktar (Gud)} (20:2-3).

Detta är också ett erkännande av de troendes värdighet – de som fruktar Gud och därför tar till sig Koranens påminnelser.

2. Förberedelse för profetens uppdrag

Inledningen fungerar som en förberedelse för det som kommer senare i suran:

- att Profeten ska bära sitt uppdrag med beslutsamhet,
- att han är en av de beslutsamma sändebuden, likt Musa,
- och att han inte ska vara svag i beslutsamheten, som Adam var innan han sändes till jorden.

3. Profetens uppdrag är inte en börda

Hans uppdrag är inte ett straff eller en plåga, utan:

- en **påminnelse**,
- en **varning**,
- och ett **glädjebudskap**.

Människornas vägval efter detta är deras eget ansvar.

4. Surans avslutning speglar dess början

Suran avslutas med en kraftfull slutkläm som markerar slutet på argumentationen och bekräftar att Profeten (s.a.w.) har fullgjort sitt uppdrag. Precis som inledningen betonar den att hans roll är att **förmedla**, inte att tvinga.

5. Den stora berättelsen om Musa (a.s.)

Mellan surans början och slut återges en lång och detaljerad berättelse om Musa:

- hans kallelse,
- hans möte med Gud,
- hans uppdrag hos Farao,
- magikernas utmaning,
- Israels barns befrielse,
- och deras fall i avgudadyrkan med guldkalven.

I berättelsen framträder Guds omsorg om Musa, som Han säger:

{Frukta inte, Jag är med er – Jag hör och ser} (20:46).

6. Berättelsen om Adam

Suran återger också kort berättelsen om Adam:

- hans felsteg,
- Guds barmhärtighet mot honom,
- och att hans avkomma får välja väg efter att ha blivit varnade och vägleda.

7. Scener från Domedagen

Suran väver in scener från Återuppståndelsen, som en fortsättning på Adams historia:

- de lydiga återvänder till paradiset,
- de olydiga till elden.

8. Surans två huvuddelar

Första delen:

- Inledningens budskap till Profeten
- Den stora berättelsen om Musa som ett exempel på Guds omsorg över sina sändebud

Andra delen:

- Scener från Domedagen
- Berättelsen om Adam
- Avslutningen som återknyter till surans början

9. Surans slutbudskap

Suran avslutar med att betona:

- att sändebudens huvuduppgift är **att förmedla och påminna**,
- att vägledning är för dem som tar emot påminnelsen,
- och att slutsegern tillhör de gudfruktiga.

Berättelsen om Musa och Faraos undergång bekräftar detta.

10. Surans övergripande enhet

Genom hela suran löper en tydlig röd tråd:

Guds barmhärtighet och omsorg över de troende – och Hans straff över förnekarna.

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)

